

A marosszentgyörgyi római katolikus egyházközség kiadványa

XXVIII. évf. 2. szám

2025. április

Harangszó

Áldott Húsvéti Ünnepeket!

Kis Szent Teréz barátainak 2025 húsvétjára

„Miért van az, hogy mi és a farizeusok gyakran bőjtölünk, a te tanítványaid pedig nem bőjtölnek?” – kérdezték János tanítványai Jézustól. Jézus pedig így felelt nekik: „Eljönnek azonban a napok, amikor elviszik tőlük a vőlegényt, akkor majd bőjtölnek.” (Mt 9, 14-15)

Meghalt, mégis él

*Nagypéntek délután beborult az ég,
mert a kereszten meghalt Krisztus értünk,
ilyen nagy sötétség nem volt soha még,
ő a kereszten elvette a vétünk.*

*Majd a keresztről levették a testét,
ami előtt még a szombat beállott,
gyolcsba takarva új sírboltba tették,
közben a lelke a pokolra szállott.*

*Húsvét hajnalban a sírjából kijött,
és meg is jelent az emberek előtt.
akik tudták róla, meghalt, mégis él,*

*a benne hívőknek életet ígér;
Jézust eltemették, de ő nem halott,
a harmadik napon ő feltámadott.*

2025. április 1.

B. L.

Vajon nem bőjt az életünk, amennyiben azt az Isten utáni vágyakozásban éljük? Akkor miért van a negyven napos böjti időszak és az azt követő ötven napos húsvéti idő? Mire szeretne minket az Egyház hívni, rámutatni, mit szeretne a szívünkben feléleszteni?

A nagyböjti időszakot az Úr Jézus megkísértettségére emlékezve kezdjük.

Mi történt ezt megelőzően? Jézus elment a Jordán mellé Jánoshoz, hogy az megkeresztelje őt. Ekkor „megnyílt neki az ég, és látta az Isten Lelkét, mint galambot leereszkedni és rászállni. És íme, egy hang hangzott az égből: »Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik.«” (Mt 3,13-17)

Megkeresztelkedése után vitte a Lélek Jézust a pusztába, hogy megkísértse az ördög...

Ha az életünkre tekintünk: valamikor évekkel ezelőtt a keresztség szentégében részesedve, Isten kegyelméből, Krisztusban, mi is az Isten szeretett gyermekeivé lettünk, a Szentlélek templomává és a mennyország örököseivé.

Ettől a pillanattól kezdve a pusztában éljük a mindennapjainkat, ahol újra meg újra megkísért az ördög minden eszközt bevetve, hogy ne tudjunk

Folytatás a 2. oldalon

kapcsolatba kerülni azzal a Szeretettel, amely hordoz bennünket, hogy ne tudjunk örvendezni egy olyan Istennek, aki értünk és velünk szenved, hogy ne tudjunk kapcsolatba kerülni lelkünk szépségével, amelyért Krisztus Vérént ontotta, hogy ne tudjunk a megváltás mérhetetlen ajándékáért Isten dicséretében, imádásában élni...

Földi életünk, amely távolság igazi otthonunktól, a Szentháromság személyeitől, az ő szeretetüktől, lelki sötétségeink, keresztségeink, mind-mind folytonos küzdelemre hívnak minket a sötétség erőivel szemben – s számunkra ez az igazi bűnt, miközben mégsem vagyunk egyedül, mert Krisztus velünk, bennünk, értünk vívja harcainkat.

Nem véletlen, hogy a nagybőjti időben, nap mint nap elhangzik az egyik fohászból: „...*hogyan népedet, Urunk, igaz bűnbánat által a keresztség kegyelmének megújulására vezesd!*”, és hogy húsvét vigíliáján olyan nagy hangsúlyt kap keresztségünk kegyelmének a megújítása. Miért? Honnan, hová tart az életünk? Ígéretből beteljesülésre, amíg Krisztus el nem vezet mindannyiunkat az Atya ölébe, Szívébe, Szeretetébe, ahonnét indult a létünk, az életünk, amíg mindannyiunkban fel nem ragyog Isten dicsősége, amelyet a Tábor hegyen a színeváltozáskor szemlélhettek a kiválasztott tanítványok, s amely bennünk is megvalósul minden egyes szentgyónás után...

Megjelent nekik

*Nagypéntek sötétje fényre változott,
mert húsvét hajnalán ő feltámadott,
péntek délután noha eltemették,
húsvét hajnalán hiába keresték.*

*A kölcsönkapott sír már üressen állt,
mikor a két asszony kint a sírnál járt,
nem tudták, mi történt, hol van a halott,
nem is sejtették még, hogy feltámadott.*

*Bár Jézus megmondta, meg kell halnia,
s három nap után fel kell támadnia,
nem értették ezt meg az apostolok,*

*ezért tusakodtak a szent asszonyok,
mikor a Feltámadt megjelent nekik,
találkoztak véle – bátran hirdetik.*

2025. április 2.

B. L.

Tulajdonképpen, ez a kilencven nap egész életünkre szeretne fényt deríteni, irányt mutatni, s arra hív minket, hogy szemeinket ne csak a saját és a világunk sötétségeire irányítsuk, hanem Krisztusra nézve ébredjünk rá életünk, lelkünk végtelen értékére, amelyért ő mindenét feláldozta.

Isten gyermekei vagyunk, isteni életében, dicsőségében szeretne részesíteni bennünket. A keresztség és a bűnbocsánat szentségei által megkaptuk Istentől azt az ajándékot, hogy újra meg újra visszatérhetünk hozzá, kapcsolatban élhetünk, maradhatunk vele, keresztségeink, életünk minden szenvedése Krisztusban új értelmet, célt kap és nemcsak azt, hanem már most elkezdhetünk Isten dicsőítésében, imádásában élni azért a méltóságért, szépségért, amelybe öltözteti lelkünk.

ALLELUIA! - zengi az Egyház ötven napon át. Ennek a szónak egyik jelentése ez: „Ragyogjatok az Úrnak!”

*

A keresztség a régi emberségemre nézve jelent „életvesztést”, de az új ember számára nem akadály, hanem olyan „tűzifa”, amely újra és újra fellobbantja az ember lelkében a jó Isten iránti szeretetet. Ettől termékenyebbé válik a szeretet, és mások javát nézi, azt tartja szem előtt, örömmel szolgál akkor is, ha fizikailag vagy lelkileg szenvedést vagy erőtlenséget él át. Az új ember számára a keresztség győzelmi zászló. A lelki feltámadás pedig három alap-pilléren áll: a bocsánatkérésen, a megbocsátáson és a bocsánat elfogadásán. Ezek az alázat talajából nőnek ki. A régi ember halálából születik az új. Keresztségünkkel belépünk Jézus Krisztus halálába és feltámadásába, hogy mi már itt, a földi életben elkezdjük élni azt az új életet, amelynek teljességében majd odaát lesz részünk az örök romolhatatlanságban. Mindehhez megadja az Úr a kegyelmet, csak igazán és a szív mélyéből kell kérni. Ha feltámadtunk Krisztussal, éljük az Új Ember életét! Alleluja!

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk örömteli áldott szent húsvéti ünnepeket,

KATALIN NŐVÉR ÉS A KIS SZENT TERÉZ
KÁRMEL NŐVÉREI

Szeretettel hívjuk fel figyelmüket napi szinten frissülő honlapunkra, a megjelent könyv és gyertya újdonságokra, az idei nyárra meghirdetett papoknak és híveknek szóló lelkigyakorlatokra: www.karmelitakolostor.hu.

Itt tájékoztatjuk az esetleges miserend változásokról is.

Szent Péter

élete, munkássága és kora (7.)

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” (Lk. 22, 19)

Jézus tanítványaival a szent városba ment, hogy a szent városban üljék meg húsvét ünnepét. Az ünnepi étkezésnek szigorú szabályai voltak: a bárányt nap szentülte előtt kellett levágni és Jeruzsálem falain belül kellett elfogyasztani. A termet az ünnephez a zárandokok maguk készítették elő. Bort, kenyeret, növényeket és más hozzávalót a kereskedőktől lehetett beszerezni. Bárányt is lehetett vásárolni a városban. Nap szentültekor levágták a templomban, és a húst a húsvéti ünnepi lakomához az előírásoknak megfelelően kellett előkészíteni. Annyi embert kellett meghívni, ahány embernek a teremben helye volt. Az előírás megkövetelte, hogy minden embernek ülőhelye legyen az asztalnál vagy a kerevetnél, és mindenki kapjon az előkészített bárányból legalább egy olajbogyónyi nagyságú kis darabot.

Ezen az éjszakán ez a lakoma a tanítványok számára, akik Jézussal együtt voltak, egészen más, új értelmet kapott. Izrael hagyománya szerint megünneplik a szabadulást, de tudják a fenyegetést,

amely a háttérben settenkedik, és sejtik, hogy ez az utolsó vacsora, amelyet Jézussal fogyaszthatnak el. Jézus szembeszegülése a templomi hatóságokkal a templom megtisztításakor további eljárást vetített előre. Akkor is, ha az ünnepség alapját az Egyiptomból való kivonulás képezte, és a húsvéti bárány elfogyasztása számukra ismert, mégis ott van a tanítványokban az a félelem, hogy ez a vacsora az „utolsó vacsora”.

Az evangéliumok leírását követve egyre világosabbá válik a vacsora folyamán Jézus közeli halála és a tanítványoktól való elválása. Kifejeződik ez az érzés még jobban azáltal, amit Jézus a vacsora alatt ki is nyilvánít: „Bizony, mondom nektek: Egy közületek elárul és kiszolgáltat engem, egy azok közül, akik velem esznek” (Mk. 14,18). Kifejezi ezzel, hogy egyik a tanítványok közül a főpapoknak lehetőséget biztosít, hogy Jézust a városban lévő sok zárandok ellenére a húsvéti ünnepek alatt észrevétlenül és zendülés nélkül letartóztassák.

A húsvéti lakoma rítusából kiinduló cselekedettel a lakomát Jézus halálának prófétai bejelentésévé teszi. Tanítványainak odanyújtja a megtört kenyeret a következő szavakkal: „Vegyétek, ez az én testem, mely értetek adatik a bűnök bocsánatára”. Majd odaadta a kelyhet a következő bejelentéssel: „Ez az én vérem, a szövetség vére, mely sokakért kiontatik” (Mk. 14, 22-24). Ez a cselekedet átlépi a vacsora rituáléját. Ez magában hordoz egy halálos próféciaát, amely a tanítványoknak azt jelzi, hogy Jézus előre tudja a halálát. Ugyanakkor megnyitja a kenyer és a bor átadásával, hogy az ő életáldozata elveszi a bűn átkát a világról, és egy új, Istentől kapott szabadságban élhetnek általa. Hozzátesz egy fontos mondatot, amely a lakomáról, mint az eljövendő Isten országáról szól: „Bizony, mondom nektek: Nem iszom a szőlő terméséből addig, ameddig az újat nem iszom az Isten országában” (Mk. 14, 25).

A bevezető formula: „Bizony, mondom nektek”, súlyt ad a következő mondatoknak. A bejelentésben, hogy Jézus nem iszik a szőlő terméséből, leplezve a közeledő halálának a bejelentése. Az Isten országára való utalás alapvetően arról beszél,

Elindult Jézus

*Elindult Jézus Jeruzsálem fele,
ott van mellette az irdatlan tömeg,
minden tanítványa gyalogol vele,
ha beáll a csend, beszélnek a kövek.*

*Ilyen parádét a város nem látott,
kicsődült eléje Jeruzsálem népe,
és örömeiben Hozsannát kiáltott,
majd a ruháját rakta le eléje.*

*Látták a papok s megijedtek tőle,
csodaszép dolgokat hallottak felőle:
ő az Isten Fia, ő a Messiás...*

*Le kell őt fogatni, nem lehet vitás!
Ezért a népnek rosszat mondtak róla,
mintha szélhámos vagy egy csaló volna.*

2025. április 3.

B. L.

hogy ő maga, aki a halálba megy, Isten országában biztonságot lát, és ha az beteljesedik, újból vele a megváltás ünnepét ünnepelhetik (Lk. 22, 18). A tanítványok – az evangéliumok szerint – megdöbbenve reagálnak Jézus eme kijelentésére. Péter hűségnyilatkozatot tesz, amire Jézus mondja, hogy mielőtt a kakas kukorékol, ő háromszor fogja őt megtagadni (Lk. 22, 31-32). De mégis elalszik, amíg Jézus a Getszemáni kertben imádkozik. Azt mondja Péternek Jézus: „Simon, alszol? Egy órát sem tudtál éber maradni?” (Mt. 26, 40).

Ez a szűkszavú utalás, amely Márknál, a legrégebbi evangélistánál található, melyet a későbbi evangélisták – Máté, Lukács és János – a közösségre való tekintettel továbbadtak. Ebben Péternek jelentős szerepe van, amennyiben rá, az elsőnek meghívott tanítványra, aki a tanítványi kör szóvivőjeként szerepel, a tanítványok tanácsalansága Jézus halálával kapcsolatban meghatározó jelentőségű lesz. Máté is tud róla, hogy az Olajfák hegyére ment Péter Jézusnak még egyszer halálig tartó hűséget ígér, amit ő természetesen azzal a meghagyással fogad el, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor fogja megtagadni (Mt. 26, 30–35). Lukácsnál megjelenik Péterre vonatkozóan, jöllehet meg fogja tagadni Jézust, egy különös ígért, amely máris a húsvét utáni időre vonatkozik: „Simon, Simon, a sátán hatalmat kért magának fölöttetek, hogy megrostáljon benneteket, mint a bú-

zát. De imádkoztam érted, nehogy meginogj a hitetben. Amikor megtérsz, te erősíted meg majd testvéreidet” (Lk. 22, 31-32).

János evangélista az árulás éjszakáján az eseménynek különös teológiai mélységet ad. Nála nem a kenyér és a bor átadása, hanem a lábmosás a meghatározó jelentőségű. A megalázkodásnak ezzel a jelével megvilágítja Jézus halálának jelentőségét. Ő egy szolga, aki szeretetből szeretteiért cselekszik: a megalázkodás utolsó jele a rabszolga sorsának felvállalása, aki urának lábát is kész megmosni (Jn. 13, 1-30). Ott is kiemelkedik Simon Péter a tanítványok csoportjából, mert elutasítja, hogy Jézus megmossa az ő lábait. Teljesen méltánytalannak találja, hogy lábait Jézussal megmosassa.

Az evangélista ezt a megalázó szolgálatot tárja az olvasó szeme elé, hogy ezzel is kifejezésre juttassa Jézusnak az emberek iránti végtelen szeretetét. A rövid beszéd Jézus és Péter között az olvasónak emlékezetes marad. Példát mutat Péternek, hogy az emberek megváltásának szolgálata elvezet a kereszthalál legvégső megalázkodásáig.

Így világos: az utolsó vacsorának a különféle bemutatása végső soron hasonlít egymásra, bár részleteiben eltér egymástól. Mind visszaemlékeztek Jézus utolsó vacsorájára, és rá emlékezve vesznek részt benne. Ezt ellenben nem úgy fogták fel, mint valami merev hagyományt, hanem nyitottak a közösség tapasztalataira. Rendkívüli hangsúlyt kap az a tény, hogy ennek a vacsorának a lelki átélése egy új közösséget hoz létre, amely Jézus nevében alakul meg. Ezért nincs értelme az evangélisták különböző feljegyzéseit egymás ellen kihasználni, vagy minden áron egymással egyeztetni. Akkor is, ha az utolsó vacsoráról szóló híradást mindenkinek előtt a tanítványok történeti adottságaira vonatkoztatjuk, a különböző közösségek lakoma leírását láthatjuk, amely történésbe az olvasó is bekapcsolódhat.

Különös tekintet esik Júdasra, aki az áruláshoz a terepet előkészítette (vö. Mk. 14, 10 kk). Az eltévedt tanítvány rászánja magát a sötét cselekedetre, amely végül Jézus elfogatásához vezetett, ami nem más, mint annak bizonyítéka, hogy ördögi kísértés a gonosz lélek műve volt (Lk. 22,3-6). Péter is a lakoma leírásánál vezető szerepet kap, mert ő volt az, aki Jánossal együtt a vacsorát előkészítette (Lk. 22,7-13). A vacsora után Jézus rá bízta a tanítványok megerősítését a következő időkben (Lk. 22, 31 kk). Jézus közösségét arra is felkészíti, hogy egyháza az idők folyamán mindig (egy) üldözött közösség marad, amely mindig a Mesterre kell, hogy irányítsa figyelmét.

A pászka ünnepén

*Nagycsütörtökön, a pászka ünnepén,
a választott nép szabadságát ülte,
felvillant előtte végre a remény,
hisz a rabságát századokig tűrte.*

*A kenyeret Jézus a kezébe vette,
megáldotta közben és hálát adott,
szétosztotta azt és mindenki evett,
a megtört kenyérből mindenki kapott.*

*„Vegyétek, egyétek, ez az én testem,
tegyétek ti is, amit én ma tettem!”
Ugyanígy fogta a borral telt kelyhet:*

*„E bor a vérem, mit a világ elvet,
egyétek, igyátok, amit én adok –
a világ végéig veletek vagytok.”*

2025. április 3.

B. L.

FORD. B. L.

Én, az énekkaros (Hogy mik vannak!)

Nem tudom, amikor a Mindenható az észet osztotta az embereknek, hol állhattam. Minden bizonynyal ott voltam valahol én is a hosszú sorban. De az biztos, hogy amikor az énekhangot osztotta, akkor valahol a legvégén lehettem, s amikor én odaértem, akkor már elfogyott és nem jutott nekem. Ám én azért nem vitatkoztam az Úrral. Hogy is tehettem volna, amikor már kisgyerekkorom óta naponta elimádkoztam a Miatyánkot, és abban kimondtam: Legyen meg a te akaratod!

Visszaemlékszem első osztályos korom elején Császár Karola tanító néni (Isten nyugosztalja!), megkérdezte mindenik elsőstől: „Mi szeretnél lenni, ha nagy leszel?” A Mások válaszára nem, de a magaméra emlékszem, amit áldott emlékü tanító nénim az évek folyamán néhány alkalommal fel is emlegette: „Tanító néni: Ha tudnék énekelni, akkor pap lennék. De mivel nem tudok, ezért még nem tudom, mi lesz belőlem”.

Nohát, ilyen hangolással indultam el nyolcadik osztálybefejezése után Gyulafehérvárra, a Kántor Iskolába. Erről jut eszembe egy másik történet, ami szerint két különböző faluban élő gyergyói ember beszélget Gyergyószentmiklóson, a munkahelyén, úgy székelyesen, szűkszavúan: „Képzeld csak el, a fiam elment a Kántoriskolába.” „El-e?” – kérdezett

vissza másik. Aztán tízen év múlva rákérdezett: „A minap említéd: A fiad elment a Kántoriskolába. Nos, lett-e kántor belőle?” „Ó, dehogy is lett, sze’ nem tud énekelni, ezért csak pap lett belőle”.

Mintha rólam volna szó ebben a vicces történetben. Mert bizony, engem még a Kántoriskola sem tudott énekelésre megtanítani. Valahogy átvészelttem a négy évet, hogy aztán tovább mehessek a Teológiára. De előtte még ott volt a kilenc hónapos sorkatonaság. Ha menni kell, menni kell! Mentem. Az ott töltött kilenc hónap alatt csak három nap volt majdnem olyan nehéz, mint a Kántoriskola négy évének mindenik napja.

S ha már teológus vagyok, gondolták, tudok énekelni, és beosztottak az alakulat énekkarába. Sokan voltunk, valami negyven-ötvenen. Már gyermekkoromban hallottam, s gondoltam, nálam is beválik: „Elvegyül, mint a süket asszony nótája”. Magtálaltam a helyem, két jól éneklő katona közé kerültem. Még úgy se jártam, mint Móricka a szorzótáblával, mert ő a szövegét nem, de a dallamát tudta, én azonban sem a szövegét, sem a dallamát nem csíptem. Ha nem ment nekem a román beszéd, hogy ment volna az ének? De úgy tettem, mintha menne. Könnyebb volt azt a pár órát „áténekelni”, mint valahol más feladatot teljesíteni.

Hanem aztán egyszer pár hét elteltével egy próbán belefeledkeztem az énekpróbába, és kitátottam a számat. Majdnem vesztemet okoztam. A karmester azonnal megállította a próbát. Az énekkart két részre osztotta, egyszer egyik felét, majd a másikat énekelte. Az egyik felével nem is volt baj, de másik felével annál több. Én pedig a másik felében voltam. Gyorsan a másik felét is két részre osztotta és úgy szólaltatta meg az énekeseket. Ki akarta szűrni a fals hangot, vagyis engem keresett. De nem sikerült neki. Úgy elhallgattam, mint egy repedt rézmozsár. Hallgattam, mint a ... A szám, az, persze, járt. Nem talált meg a karmester. Folytattuk tovább a próbát. Én pedig énekeltem szebbnél szebb hazafias dalokat, amelynek a szövegét nem igazán értettem, de ez nem is volt a feladatom.

Egyszer voltam így életemben énekkaros, akkor is majdnem kidobattam magam az énekkarból. Kár lett volna. Most mit írnék le?

Találkoztam drága jó nagyapámmal és beszámoltam énekkari élményemről. Tetszett neki. Minden biznnyal ő is fújta annak idején a magyar hadseregben. Mosolygott, megpödrötte bajszát szokása szerint és csak annyit mondott: – Nahát, hogy mik vannak!

B. L.

Az Úr visszatér

*Megvalósult egy nagyon régi álm,
Jézus szent keresztje hirdeti nekünk,
hisz ő úrrá lett bűnön és halálon,
így váltott meg minket a mi Istenünk.*

*Meghalt értünk Jézus, mert így szeretett,
hogy nekünk általa életünk legyen
– ily áldozatos az igaz szeretet –,
és az üdvösségre méltóvá tegyen.*

*Meghalt, eltemették és feltámadott,
nekünk, halandóknak új reményt adott:
bár eljön az idő, mi is meghalunk,*

*de ha hiszünk benne, mind feltámadunk,
mikor dicsőségben az Úr visszatér,
élőket, holtakat számadásra kér.*

2025. április 8.

B. L.

Egy édesapa levele Kislányának

(folytatás)

Egy alkalommal meghívott délutánra. Mikor én megérkeztem a kijelölt időben, azzal fogad az Édes-anya, hogy ne haragudjam, Jolánka elment szánkózni Gyuriékkal ide és ide, és kéret, hogy menjek utánuk. Én azonnal elköszöntem, de eszem ágában sem volt utánuk menni. Betértem Antihoz.

Este elég későn indultam haza állomáshelyemre, ahová két, erdővel borított hegy között vitt az út. Nagy volt a frissen hullott hó – még most is óriási pelyhekben, sűrűn havazott –, de annál nagyobb volt az én elkeseredésem. Farkas-hordák száguldoztak csapásaikon, mindegyre vérfagyasztó üvöltéseikkel jelezve az irányt, amelyben haladtak. Zseblámpát most sem használtam, nagy elbúsulásomban a farkasoktól sem féltem. Hogy engem egy csitri fehérnép így rászedjen – dohogtam. Amíg lábaim küszködtek a frissen hullott hóval, agyam lázasan fogalmazta a szakítólevél rövid szövegét: „Komoly céllal akartam házukhoz járni, de amint látom, ennek értelme többé nincs.” Dátum, aláírás. Ezt otthon dupla borítékba tettem, a belsőt a leánynak, a külsőt édesapjának címezve. Többé soha nem léptem át a házuk küszöbét, hiába hívtak.

Pár év múlva éppen Anti öcsém újságolta, hogy Jolánka városi kereskedőhöz ment feleségül, de nem becsülte meg magát. A férje nemrégiben egy

Megváltottak lettünk

*Karácsonykor eljött az Isten Fia,
égi otthonából földre költözött,
Isten anyjává lett akkor Mária,
áldott asszony volt az asszonyok között.*

*Nagypénteken meghalt értünk ő a fán,
kezét és lábát keresztre szegezték,
nem látott még ilyet senki sem talán,
noha délután eltemették testét.*

*Húsvét hajnalban új életre támadt,
Isten kegyelme a földre kiáradt,
általa az ember életet remél,*

*mindaz, ki hisz benne, s aki benne él;
húsvét öröme áradjon ki bennünk,
Jézus Krisztus él – megváltottak lettünk.*

2025. április 1.

B. L.

hosszabb kereskedelmi útra indult. Jolánka egy cédulát talált a szobája asztalán, amely így szólt: „Amíg visszajövök, eltakarodj a háztól minden hozományoddal együtt.”

– Milyen jó, hogy nem te vetted el – örvendett az öcsém. Hogy sejtetted meg, hogy ilyen lesz?

– Segített nekem a jó Isten!

Még csak azt jegyzem meg, hogy nem sok időre szakításunk után találkoztam vele, de olyan hidegen hagyott, mintha márványkőből lett volna.

Igen, mert vak, érzéki, látszat utáni szerelem volt, amit iránta éreztem, de mihelyt az ész kezdett ismét elől járni s a lélek kezdte követelni a jogait, minden szétfoszlott, mint a ködkép.

Így téringtetett, tanítgatott, ha kellett pofozgatott is a jó Isten (csókolom érte áldásosztó szent Kezét), amíg eljutottam odáig, hogy találkozhattam és felismerhettem a jó Isten irgalma által nekem rendelt drága lényt, a Te jóságos, a Te százsorszéplelkű Édesanyádat.

De a felismerés nem úgy történt, amint mondani szokták, hogy „első látásra megszerették egymást”. Az ilyen megszeretés nagyon gyanús, nagyon hiányos, mert csupán külsőségeken, csupán múló testi vonzalmakon alapszik.

Egy este az iskola egyik termében szindarabpróbák folytak. Valaki odakísér hozzám egy nőt, az én házassági problémám szempontjából „egy szöke semmitmondó”-t, és bemutatja: Berecki Éva, az új tanítónő. Nem tudom mennyit és mit beszélgettünk, mindenesetre nem sokat, és mindjárt próbált bekapcsolódni a munkába – nem érdekelt, nem maradt meg az emlékezetemben. Még hetek teltek el és én nem fedeztem fel benne semmi rendkívülit. Sőt egyszer, mikor valami nehezeére eső problémával bíztam meg, mint igazgató, a két szemöldöke közt két mély ránc jelent meg, ami belőlem azt a néma megjegyzést váltotta ki: Na, aztán ez is egy jól kiélt nő lehet. Örök néma bocsánatkéréssel adózom ezért azóta, hogy felfedeztem az ellenkezőjét.

Először talán a buzgó szentáldozására, imádkozására lettem figyelmes, azután arra a tényre, ahogyan le tudta kötni tanítványai figyelmét, ahogyan megnyerte mindenki bizalmát, tetszését, s egyszerre csak feltárult előttem kimondhatatlan szerénysége, bájosága, csodás ártatlansága, ragyogó testi-lelki tisztasága s lelki gazdagságának egész pompája.

Öbenne is ilyenforma lelki folyamat mehetett végbe, mert ami ezután történt, az hamar ment. Én egy vasárnapi szentmise után nem hazafelé indul-

tam, hanem a tanítónőket kísértem haza, látszólag. Mert amikor a nagy sárban tapicskolva eljutottunk az én megsejtett Párom kapujáig, hirtelen megálltam, mindenkitől egy közös köszönéssel elbúcsúztam, és már mentem is visszafelé. Azaz, csak mentem volna, mert Ő hamar átérezte, hogy ez egy nyílt vallomás, mégpedig olyan, amilyenre érdemes azonnal egy másik nyílt vallomással – egy beinvitálással – válaszolni, bent pedig ráduplázni egy reggelivel. Ez főképp tejeskávéből állott, amit én abban az időben nem szerettem. De a szakácsnő egy csodalény volt, egy szeretetet sugárzó tündérkirálynő, s nekem a reggeli oly finom volt s oly jól esett, mint még egy sem soha.

Szőke haja azóta aranyhaj az én szememben és kék szeme gyönyörűséges tengerszemek, amelyekben csodaszép lelkének nagy mélységeit sejtettem.

Ismered azt az éneket biztosan, hogy:

Holdvilágos éjszakán, miről álmodik a lány...?

Hogy jön egy királyfi tán,

Hófehér paripán

...

Ez az álom oly merész,

Ámde jön az ébredés,

S a vége?!

A királyfi oly kevés,

És hogy jön, tévedés!”

Én erre azt mondtam, hogy nemcsak a királyfi, de a királylány is kevés, s még azt, hogy a királyi lélek királyi lelket keres, s addig jár, amíg azt megtalálja.

Nehéz az élet

*Nehéz az élet, ha keresztet viszek,
mert a kereszt súlya föld porába nyom,
de a megváltásban akkor is hiszek,
a hitemet azért én fel nem adom.*

*Jézusnak is fájt megváltó keresztje,
és a kereszttúton többször elesett,
a kereszt alatt vonaglott a teste,
ám újra felállott s ment egy keveset,*

*amíg majd végül a Golgotára ért,
ahol meghalt értünk, az emberekért,
hogy nekünk általa életünk legyen,*

*keresztjeink között boldoggá tegyen;
szenvédéseinkben ott van ő velünk,
hogya szeretettel vele szenvedünk.*

2025. április 4.

B. L.

Nehéz Neked a választás? Nehéz, ha szürke lelkek, szürke jellemek közt kell választanod. De ha egy királyi lélek kerül eléd, fel fogod ismereni „hófehér paripájáról” – tiszta szándékairól, fénylő ruházatáról – kegyelmi életéről, délceg járásáról, finom magatartásáról stb. stb.

Drága kicsi Szívem, édes Mesikém! Amint már mondtam is, ne remegjen a szíved, hogy jaj, a fiúk mind megházasodnak, s én hoppon maradok. Te csak tanulj nyugodtan, s ne bánd a múlt percekét, mert azokból még úgyis jut elég. Csak dolgozz és imádkozz rendületlenül, s óvjad még a lehetettől is szíved tisztaságát – nehogy valaki vagy valami felébressze idő előtt érzékiségedet – azt az alvó oroszlánt –, mert az szörnyen marcangolhatna, és meggondolatlan lépésekre késztetne.

Imádkozz erős lélekkel Magadért és Jövendőbelidért.

Mi ebben szívből segítünk Neked. Ha tudnád, hogy mint egy kórus szopránja repül az ég felé szerető testvéreid imája, és szüleidé, mint alt, tenor és basszus fonódik köréje, hogy gyönyörű szimfóniaként érjen a Mennyei Atya elé, hogy megnyerje tetszését.

Ne félj Szívecském, mert kellő időben, teljes biztonsággal megjelenik előtted a királyfi és királyi családot fogtok alapítani saját boldogságotokra, a jó Isten minél nagyobb dicsőségére és a mi szívünk-lelkünk örömére.

Édes kicsi Szívem, gondolom, hogy levelem külméretével meg vagy elégedve. Kívánom, hogy tartalma is megfeleljen, s „szorult” helyzetekben, iránymutatóul szolgáljon.

Érettem, édes kicsi Szívem, semmiképp se aggódj! Furcsán hangzik, de ezt az állapotomat pénzért sem tudtam volna jobban megvásárolni. Úgy érzem ugyanis, mintha lelkigyakorlatos házban volnék, ahol lehet csendben, elmélyülten imádkozni, elmélkedni, tanulni a saját és mások szenvedéséből, lehet önkéntesen és jókedvvel vezekelni, s így lelkileg mindenképpen nagyon, de nagyon meggazdagodni. Iparkodom is minden percét jól kihasználni, lelki olvasmányt és elmélkedést végezni, a szenvedéseket felajánlani, környezetemhez udvariasnak lenni, és ha sikerül, mindeniketeknek egy hosszú, kimerítő levelet írni.

Téged egyelőre elintéztelek, de ha még kérsz valamit tőlem, ezer örömmel állok rendelkezésedre.

Kicsi Szívem, nyugodj meg. Oly buzgón imádkozom Érted és az egész Családért, hogy lelkem szinte eleped, és szívem szinte vérezni érzem a magam elé képzelt oltáron. Otthon is ily buzgón imádkoznak, s akiért így imádkoznak, az nyugodt és boldog lehet. Milliószer ölel és csókol nagyon-nagyon szerető Édesapád.

Egyszer nagyapám

– A Budapesti Székely Kör köszöntése –

*Egyszer nagyapám felment Budapestre,
későn érkezett, ráborult az este,
azóta mindig úgy beszélt ő róla,
mintha templomban vagy Csíksomlyón volna.*

*Nézte a nagy sürgést, áradt a tömeg,
azt hitte, mindenki temetésre megy,
otthon ily okán temetésre járnak,
vagy a misére ünnepen s vasárnap.*

*Köszönt mindenkinek, 'ha otthon volna,
ám senki soha nem áll vele szóba,
hiányzott neki a koma s a sógor,*

*tüzes mókusvíz s guggolós óbor;
bár tetszett neki, mégis haza vágyott,
nem hagyhatta el a székely világot.*

2025. március 18.

B. L.

Budapesti könyvbemutató a Székely Kör meghívására

30 éves a gr. Petky Dávid cserkészcsapat

„Cserkész, fel a fejjel”*

– 30 éves a Gróf Petky Dávid Cserkészcsapat –

*„Cserkész, fel a fejjel” és előre nézz,
dobbanjon a szíved, lendüljön a kéz,
óvakodj a rossztól, hogy tiszta legyél,
minden kicsi dolgot az Úrban tegyél.*

*„Cserkész, fel a fejjel”, csillogjon szemed,
tudja, mi van benned, úgyis Istened,
aki szeret téged, gondot visel rád,
mert ő a te égi drága jó Atyád.*

*„Cserkész, fel a fejjel”, szolgáljad hazád,
kövesd mindig híven a szíved szavát,
hisz az is azt mondja: Haza és Család,*

*benne él a szülő, testvér, jó barát;
lehet az életed bármily mostoha –
„Cserkész, fel a fejjel”, ne csüggedj soha!*

* Cserkészinduló; írta: Sík Sándor
2025. március 22.

B. L.

Ma is viszi értünk

*Magára vette Jézus a keresztet,
s elindult vele fel a Golgotára,
elesett közben, teste-lelke reszket,
szent keresztje volt megváltásunk ára.*

*Keresztjét Jézus ma is viszi értünk,
rút bűneink alatt ma is elesik,
keresztje által veszi el a vétünk,
melyen az emberek ma megfeszítik.*

*Jézus keresztje a szeretet jele,
szereletről vitte s megváltott vele,
így helyrehozta, jobbra tette énünk,*

*azóta mi már kegyelméből élünk;
hogya az úr Jézus ily nagyon szeret,
szeressük hát mi is az embereket.*

2025. március 24.

B. L.

A bűn s halál fölött

9

*A bűn s halál fölött úrrá lett az Úr,
húsvét hajnala az életről beszél,
bár nagypénteken sziklasírba tették,
kijött a sírjából, Jézus Krisztus él.*

*A bűneinkkel megölhetjük Jézust,
ő a lelkünk mélyén újra visszatér,
az utolsó szó sosem a halálé,
legyőzte a halált, Jézus Krisztus él.*

*A Föltámadott dicsőséget áraszt,
és bűneinkből minket is feltámaszt,
majd áldott Szentlelkét küldi el nekünk,*

*egész életünkben itt marad velünk;
legyünk követői, minket arra kér,
aki meghalt értünk. Jézus Krisztus él!*

2025. március 24.

B. L.

A mi Életünk

– Az Életünk szerkesztőinek, olvasóinak –

*Jézus állította a tömeg előtt:
„Én vagyok az út, igazság, élet,
merítsen mindenki belőlem erőt,
ki engem követ, mindörökké élhet.”*

*Ezt a tanítást Jézus nekünk mondja,
milyen jó nekünk, hogy benne élhetünk,
aki követi, megszűnik a gondja,
könnyebbé lesz vele egész életünk.*

*A nagyvilágon szétszóródva élünk,
de hogya az Úr alakítja énünk,
és ott is marad minden percben velünk,*

*megadja, amit esedezve kérünk,
legyen az lelki vagy testi ételünk,
így lesz neki tetsző a mi Életünk.*

2025. március 22.

B. L.

Szentmise az Életünk, európai magyar katolikusok lapjáért

Feltámadás vár

*Három napon át a föld gyomrában volt,
miután legyőzte a bűnt s a halált,
húsvét hajnalban a két jámbor asszony
a Jézus sírjában senkit nem talált.*

*Üres volt a sír, nem volt benne teste,
csak az összefogott fehér gyolcslepel,
kora hajnalban Jézus üres sírja
a szent asszonyokba életet lehelt.*

*Jézust eltemették, de ő nem halott,
mint előre mondta, ő feltámadott,
mert Isten Fia, út, igazság, élet,*

*aki benne hisz, őáltala élhet;
meghalt, eltemették, de ő mégis él,
boldog ember az, ki benne hisz, remél.*

2025. március 24.

B. L.

*Ha nagypénteken az ég elsötétült,
mivel a keresztfán meghalt a napunk,
legnagyobb dolog történt a világon:
Isten kegyelméből áldottak vagyunk.*

*Majd húsvét hajnalán kiáradt a fény,
a halálból Jézus új életre kelt,
legyőzte a halált, legyőzte a bűnt,
amint azt megmondta, a szava betelt.*

*Kijött a sírjából, Jézus Krisztus él,
a benne hívőknek életet ígér –
mi benne hiszünk, és benne remélünk,*

*noha meghalunk, mindörökké élünk,
hisz az élet útján Jézus velünk jár,
s ránc a világ végén feltámadás vár.*

2025. március 30.

B. L.

Locsolóvers – 2025

*A legszentebb ünnep
az egész világon,
olyan szép, miként egy
megvalósult álom.*

*Öröm van szívemben,
rózsavíz kezemben,
lányokat és nőket
megöntözők rendben.*

*Nem jár érte semmi,
a nyuszi is tudja,
tojás kosaramba,
és puszi arcomra –
de csak úgy, ha futja.*

2025. április 3.

B. L.

*Jézus Krisztus meghalt,
de ő fel is támadt,
a benne hívőknek
nagy öröme támadt.*

*Örülünk most mi is,
mert Jézus Krisztus él,
nekünk, halandóknak
ő életet ígér.*

*Ezt a nagy örömet
ma én is hirdetem,
örök életet ad
megváltó Istenem.*

*Hirdetem mindenhol,
mint az apostolok,
vagy kora hajnalban
a hűség-asszonyok.*

*Ezzel az örömmel
én is körbejárok,
hogy azt továbbadjam,
egy percet se várok.*

Jó tetteim megoldása

1 N	2 A	3 G	4 Y	5 B	Ö	6 J	7 T	8 F	O
	9 M	E	L	O		10 A	R	A	L
11 H	I	R		12 R	13 E	M	É	N	Y
I		14 L	15 I	O	N		16 I	N	A
17 S	18 Z	E	N	T	É	19 V		20 I	M
21 Z	S		22 T	V		23 Á	24 L		Á
25 E	I	26 S		27 A	28 D	R	I	29 A	N
M		30 Ó	31 L		A		32 K	L	
33 J	34 Ó		35 L	36 Í	R	37 A		38 A	B
O	B	B	Á	V	Á	L	O	K	

Késik a tavasz

„Késik a tavasz, hideg szelek járnak,
bár az emberek mind tavaszra várnak,
mert ha meleg van, tűrhetőbb az ...” **B. L.**

Vízszintes: 1. Az idézet folytatásának első része. 9. Kutya. 10. Táplálkozni. 11. Ajándékoz. 12. Igeköető. 13. Az ásványi fűszer. 14. Kettős betű. 16. Kívánó. 18. Vasút. 20. Jézus nagymamája, Szent 22. Irodalmi alkotó. 23. Kiejtett mássalhangzó. 24. Találka. 26. Sejt. 27. Máj termeli. 28. Csodálja. 31. Vissza: strázsa. 32. Veszteséget. 34. Patás állat. 35. Létezik. 37. Szuvas népiesen. 40. Női becenév.

Függőleges: 2. Talál. 3. Házörző. 4. Fabula. 5. ... Henrietta, olimpiai bajnok, magyar tornásznő. 6. Ön vegyjele. 7. Számnév. 8. Szamárbeszéd. 12. Az idézet befejezése. 13. Fogy. 15. Essek! 16. Neki. 17. Óv. 19. Kínál. 21. Központi égitest. 25. Felfele: lyukat ásni. 29. Étele. 30. Francia személyes névmás. 33. Szünetel. 36. Kettős betű. 38. Althatáro! 39. Pajta.

SIMON KINGA

1 É	2	3	T	4	5	6	7	M	8	N
	9			10					11	
12			13				14	15		E
Z		16				17		18	19	
20	21				22				23	
24				25				26		
27				28	29		30		31	
M		32	33				34			T
35	36		37			38			39	
N		É						40		

MÁRCIUS

- 15-e alkalmával Molnár Szilárd, a gr. Petky Dávid cserkészcsapatunk vezetője, a Magyar Érdemkereszt kitüntetését vehette át az erdélyi cserkészmozgalomban kifejtett munkájáért.
- 19-én a Budapesti Székely Kör meghívására Baricz Lajos Áldd meg, Isten könyvbemutatóra került sor a Budapesti Kisgazda Párt Belgrád utcai székházában. A köteteket és szerzőjét Muresan Kilyén Emma mutatta be.
- 20-án a Jászberényi Déréné Vegyeskar vendégei voltunk ugyanezzel a műsorral a Jász Múzeum fennállásának 150-ik évfordulója alkalmával.
- 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a szentmisét az Életünk, európai magyar katolikusok lapja szerkesztőiért, olvasóiért, támogatóiért ajánlottuk fel.
- 26,27 és 28-án Baricz Lajos plébánosunk Gödemester-házán, Palotailván és Ratosnya – Jódtelepen tartott missziót.
- a nagyböjt péntekjein a keresztutat a Szent György Énekkar, az egyháztanács, az Életfa családok közösség, az elsőáldozók és a Kolping Család végezte.

KERESZTELESEK

Fogarasi Emma Lara (Jedd)
Kacsó Karina Mária

TEMETÉSEK

Kovács-Bányai Vilmos-László (Agárd)
Tanászi Adonyi Erzsébet (Ref.)
Gál Kiss Vilma
Barabás Mária
Kurki Károly

VIII. „HITEM SZIKLA” SZAVALÓVERSENY

A plébánia szavalóversenyt szervez június 14-én gyerekek számára, Mécs László tiszteletére.

Két verssel lehet benevezni:

1. Mécs László vers
2. szabadon választott vers

Kiértékelés két csoportban történik: I – IV és V – VIII osztály

I. díj	200 lej
II. díj	150 lej
III. díj	100 lej
Külön díj	50 lej

Bejelentkezés május 31-ig.

ÁPRILIS

- 5 – 7 között a Soli Deo Gloria kórus Simon Kinga kántornő vezetésével Jászberényben volt kiszálláson és köszöntötte a 65 éves Déréné vegyeskart.
- 12-én 10 órától az Életfa közösség lelkinapot tartott
- 13-án 10-től barkaszentelés, körmenet a központba, passió, szentmise
- 17-én 19 órakor az utolsó vacsora szentmiséje
- 18-án 17 órától nagypénteki szertartás a templomban: passió, hódolat a kereszt előtt, áldozás; 19 órától – a jubileumi év alkalmával – szabadtéri keresztút a „Cinege aljában”
- 19-én 21 órától tűzszentelés, húsvéti örömeinek, szentmise, feltámadási szertartás, körmenet a község központjába.
- 20-án Húsvét ünnepe. 8 órától szentmise, utána eledelszentelés
- 10-től itthon szentmise, 12-től Csejden, 15 órától Jedden, 19-től itthon szentmise
- 21-én Húsvét másodnapján 10 órától szentmise, utána locsolás, majd a pirostojásokat elvisszük a Sárpataki Öregotthonba.
- 26-án 12 órától egyházközségünk búcsúja. Az ünnepi

szentmisét az aranymisés dr. Marton József nagyprepost, kanonok, teológiai tanár mutatja be a jelenlévő papokkal

– 27-én szentmise után búzaszentelési körmenet

MÁJUSban és júniusban hét-köznapi este 7 órakor lesznek a szentmisék, előtte Lorettói litánia, illetve Jézus Szíve litánia.

- 18-án 10 órától lesz az elsőáldozás
- 29-én, Áldozócsütörtökön Jedden búcsú, utána székely-zászló avatás

HARANGSZÓ

Kiadja a
marosszentgyörgyi
katolikus egyházközség

A plébánia címe:

Márton Áron utca 24.szám
547530–Marosszentgyörgy
(Sângiorgiu de Mureş –
Romania)

Telefon/fax:

(0265)-318-654
0744-811-688

E-mail:

bariczlajos@gmail.com

A nyomdai előkészítés
Makkai Katalin munkája
Készült a Copyshop műhelyében
ISSN 1453-7818